

การจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงาน

บริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

Savings Management for Life at Retirement of Private

Company Employees in Bangkok

อิสริย์ คำศรี¹, กรเอก กาญจนานาโณ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1)ศึกษาคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และ(2)ศึกษาความสัมพันธ์การจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นวิจัยเชิงปริมาณ การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 400 คน สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test สถิติ One-Way ANOVA และ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย (Pearson Correlation) โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่า พนักงานเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25-30 ปี จำนวน 134 คน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 262 คน ซึ่งมีสถานภาพโสด โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ 15,001 – 25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 153 คน และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ พบว่า (1) การจัดการการออมโดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ที่ระดับ =3.34 , SD = 0.702 และคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุโดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ที่ระดับ =3.89 , SD = 0.601(2)ความสัมพันธ์ของการจัดการการออมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการการออมกับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุมีความสัมพันธ์กัน ในภาพรวม ($r = .411$)แยกรายด้านการจัดการการออมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ด้านสุขภาพอนามัย($r = .397$) ด้านจิตใจ($r = .370$) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม($r = .241$)ด้านสิ่งแวดล้อม($r = .334$) โดยสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : การจัดการการออม และคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ

¹นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Visionary Leaders)คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นคว่ำอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

This independent study aimed to (1) ascertain the life quality after retirement of private company employees in Bangkok and (2) study the relationship towards saving management in upgrading quality of life after private company employees' retirement in Bangkok. The sampling group were 400 private company employees. The data were collected by means of a questionnaire and data analysis was done by using descriptive statistical methods including frequency distribution, mean (%), standard deviation (SD), t-test, One-Way ANOVA, and relationship analysis by means of Pearson Correlation. In addition, statistical data analysis was conducted by a package software.

The study showed most of respondents were female employees aged between 25-30 years. 134 persons were graduates having a degree from a university, 262 persons were single and 153 respondents respondent's average monthly income were 15,001 - 25,000 baht, with family members of 4-6 people. The research found that (1) the overall savings management of all level of sampling groups were at a moderate level ($=3.34$, $SD = 0.702$), with a high quality of life after retirement ($=3.89$, $SD = 0.601$) (2) the saving management and the quality of life after retirement of the sampling group showed relationship ($r = .411$), which can be categorized into health of ($r = .397$), mental health of ($r = .370$), social engagement of ($r = .241$) and environment of ($r = .334$). The statistical significance of relationship was at 0.05.

Key words: Savings Management, and Life at Retirement

ที่มาและความสำคัญ

ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ในปี พ.ศ.2568 ประเทศไทยจะมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 20 และเข้าสู่สังคมสูงอายุระดับสุดยอดในปี 2574 ประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่า ร้อยละ 28 ปัจจุบันเป็นยุคที่มีวิทยาการเทคโนโลยีก้าวหน้ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่าง ซึ่งทำให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป เช่น การมีค่านิยมมีบุตรคนเดียว นิยมเป็นโสด จึงทำอัตราการเกิดที่ลดลงเมื่อเทียบกับการที่ผู้สูงอายุมีช่วงอายุที่ยืนยาวมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ทำให้จำนวนผู้สูงอายุจึงเพิ่มขึ้นสูงกว่าเมื่อเทียบกับอัตราการเกิดของประเทศ การที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุรัฐบาลมีการจัดหาสวัสดิการเพื่อดูแลช่วยเหลือและลดความเหลื่อมล้ำ

ของประชากร ซึ่งสวัสดิการที่รัฐมอบให้อาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพชีวิตหลังเกษียณอายุที่ดีตามอุดมคติที่คาดหวัง เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างสุขกาย สบายใจ มีศักยภาพที่ดีในการใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตที่เหลืออยู่ ดังนั้นการวางแผนทางการเงินจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อเตรียมความพร้อมก้าวเข้าสู่วัยเกษียณอายุ เมื่อกล่าวถึงการออมเพื่อเตรียมพร้อมก้าวเข้าสู่วัยเกษียณอายุ ประชาชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจที่จะเริ่มการออมในช่วงอายุ 50 -59 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป โดยช่วงอายุระหว่าง 25-40 ปีเป็นวัยที่เหมาะสมกับการออมเงินเนื่องจากเป็นช่วงอายุที่กำลังสร้างตัวได้เต็มที่

การวางแผนทางการเงินนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีทิศทาง ซึ่งการวางแผนทางการเงินไว้ล่วงหน้าและมีวินัยในการออมอย่างสม่ำเสมอซึ่งถือได้ว่าเป็นหลักประกันทางการเงินในอนาคตยามเกษียณอายุ การวางแผนทางการเงินเป็นการดำเนินชีวิตของผู้ที่ได้ว่ามีสติและปัญญาเป็นการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นรากฐานการวางแผนทางการเงินของคนไทยอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่น่าสนใจว่าพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลหรือมีปัจจัยใดที่เป็นแรงผลักดันในการออมเงิน เพราะการจัดการการออมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่จะมีส่วนช่วยในการวางแผนกระตุ้นให้เกิดการออมมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือพัฒนาให้ประชาชนมีการวางแผนการออมที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้จ่ายในอนาคต

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์

1. นิยามศัพท์ตามทฤษฎี (Constitutive definition)

การจัดการการออม หมายถึง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการจัดการบริหารการเงินอย่างมีระบบและใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสม

สอดคล้องกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ โดยมีด้านการกำหนดการวางแผนการออม ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านการจัดสรรรายได้ และด้านการควบคุม

คุณภาพชีวิต คือ การมีสภาพความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี หรือการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โดยวัดได้จากความรู้สึกพึงพอใจในด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงด้านปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีวิตโดยผ่านการรับรู้และประเมินด้วยตนเอง

ขอบเขตการวิจัย

1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษา “การจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยศึกษาข้อมูลทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว การจัดการการออม ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนการออม การกำหนดเป้าหมาย การจัดสรรรายได้ และการควบคุม ส่วนคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ประกอบด้วย สุขภาพอนามัย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อม

2. ขอบเขตด้านประชากร ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยประชากรในการศึกษาคั้งนี้คือ พนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนโดยการใช้สูตร Yamane (1969) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการศึกษาและเก็บข้อมูลระหว่าง เดือนสิงหาคม - ตุลาคม 2562 รวมระยะเวลา 3 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงรูปแบบการจัดการการออมเพื่อวัยเกษียณอายุ
2. ทราบถึงการจัดการการออมที่ส่งผลต่อการเลือกออมเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ทราบลักษณะการจัดการการออมเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

4. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการการออมเพื่อวัยเกษียณอายุ และใช้สร้างความมั่นคงให้กับชีวิต

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

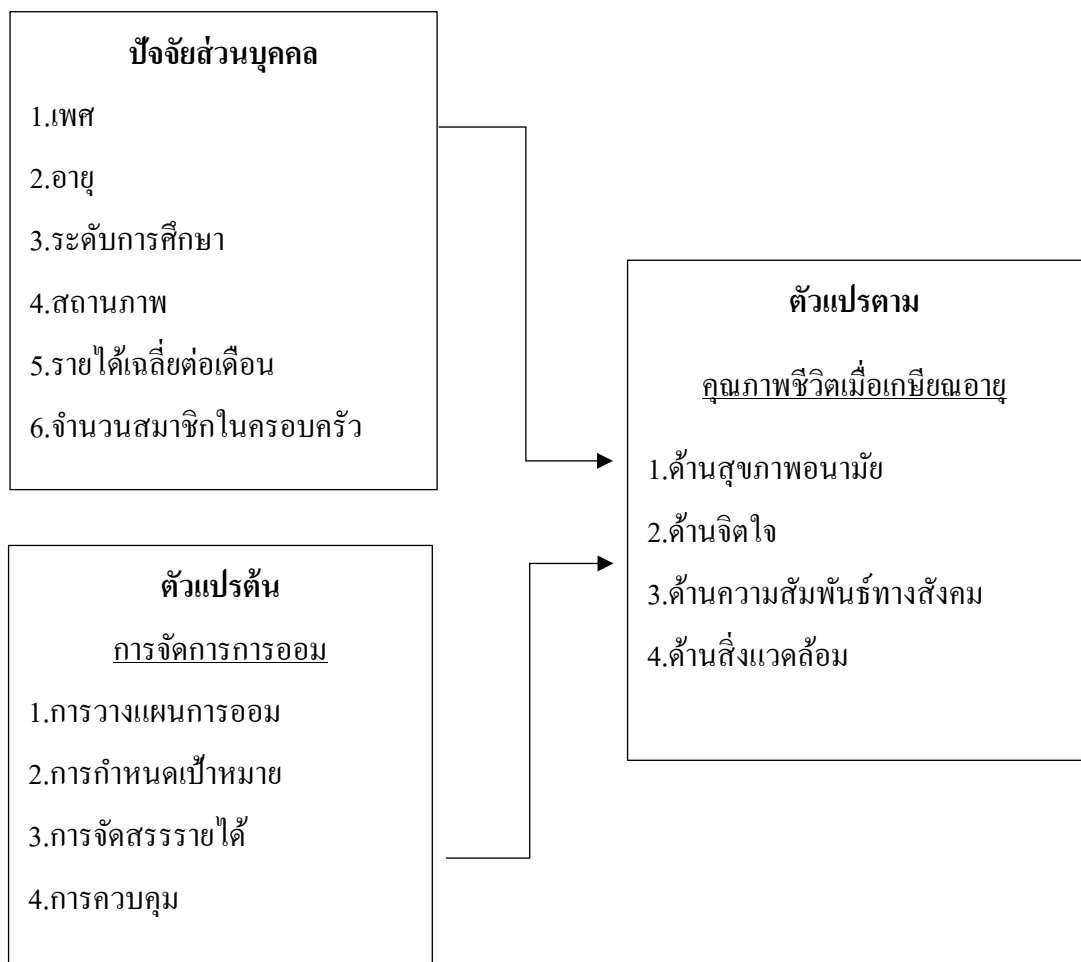
ผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจาก ตำรา เอกสาร วารสาร บทความวิชาการ งานวิจัย รวมถึงเว็บไซต์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการจัดการการออม ประกอบด้วย การวางแผนการออม การกำหนดเป้าหมายการออม การจัดสรรรายได้ และการควบคุมค่าใช้จ่าย

2. แนวคิดและทฤษฎีคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีการจัดการการออม และคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุที่แตกต่างกัน
2. การจัดการการออมมีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,241,354 คน ซึ่งทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน คำนวณตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (1967) ค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน การสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการแบบ Non Probability Sampling โดยกำหนดกลุ่มประชากรแบบเลือกตามสะดวก (Convenience Sampling) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาซึ่งเป็นลักษณะของคำถามปลายปิด โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสรุปกรอบแนวคิดในการศึกษา และนำมาจัดทำแบบสอบถามให้มีความสัมพันธ์กับกรอบแนวความคิดโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อแสวงหาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดของแบบสอบถามเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการการออม ได้แก่ ด้านการวางแผนการออม ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านการจัดสรรรายได้ และด้านการควบคุม โดยในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งใช้วิธีแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งใช้วิธีแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ

การวัดค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผลการตรวจสอบหาค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ผลการตรวจสอบหาค่า IOC ตัวแปรมีค่าความสอดคล้องรวม เท่ากับ 0.971 แสดงว่าเครื่องมือการวิจัยโดยรวมมีค่าความสอดคล้อง การวัดค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย (Reliability of Research Tool) การวัดค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แล้วคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาด้วยวิธีการของ Cronbach Method (Coefficient- α) ซึ่งผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ได้เท่ากับ 0.901

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย การวิเคราะห์ทดสอบที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way Anova) และ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.0 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 42.0 อยู่ในช่วงอายุ 25-30 ปี ร้อยละ 33.5 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 65.5 อยู่ในสถานภาพโสด ร้อยละ 50.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ 15,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 38.3 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน ร้อยละ 50.0

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการออม ของพนักงานบริษัทเอกชน พบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีระดับความความคิดเห็น โดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ในด้านการกำหนดเป้าหมายมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.37$) ด้านการวางแผนการออม ($\bar{X} = 3.36$) และด้านการจัดสรรรายได้ ($\bar{X} = 3.17$) ตามลำดับ

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชน พบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีระดับความความคิดเห็น โดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นระดับมากในทุก ๆ ด้าน โดยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพอนามัย ($\bar{X} = 3.99$) ด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.95$) และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.62$) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานแสดงความแตกต่างลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	คุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ			
	ด้านสุขภาพอนามัย	ด้านจิตใจ	ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
1.เพศ	Sig.= .815 ไม่แตกต่าง	Sig.= .050* แตกต่าง	Sig.= .387 ไม่แตกต่าง	Sig.= .507 ไม่แตกต่าง
2.อายุ	Sig.= .157 ไม่แตกต่าง	Sig.= .070 ไม่แตกต่าง	Sig.= .602 ไม่แตกต่าง	Sig.= .017* แตกต่าง
3.ระดับการศึกษา	Sig.= .000* แตกต่าง	Sig.= .000* แตกต่าง	Sig.= .003* แตกต่าง	Sig.= .000* แตกต่าง
4.สถานภาพ	Sig.= .774 ไม่แตกต่าง	Sig.= .915 ไม่แตกต่าง	Sig.= .941 ไม่แตกต่าง	Sig.= .598 ไม่แตกต่าง
5.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Sig.= .006* แตกต่าง	Sig.= .000* แตกต่าง	Sig.= .002* แตกต่าง	Sig.= .000* แตกต่าง
6.จำนวนสมาชิกในครอบครัว	Sig.= .335 ไม่แตกต่าง	Sig.= .069 ไม่แตกต่าง	Sig.= .182 ไม่แตกต่าง	Sig.= .160 ไม่แตกต่าง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 .ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุที่แตกต่างกัน พบว่า เพศ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกับ ด้านจิตใจ , อายุ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกับ ด้านสิ่งแวดล้อม .ระดับการศึกษา,รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตแตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนสถานภาพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จึงปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 2 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการการออมกับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ

การจัดการการออม	คุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ				รวมคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ
	ด้านสุขภาพอนามัย	ด้านจิตใจ	ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	
1.การวางแผนการออม	r = .382** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .369** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .216** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .308** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .390** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน
2.การกำหนดเป้าหมาย	r =.426** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.389** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.219** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.330** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .417** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน
3.การจัดสรรรายได้	r =.195** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.236** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.166** Sig.= .001* สัมพันธ์กัน	r =.166** Sig.= .001* สัมพันธ์กัน	r = .233** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน
4.การควบคุม	r =.340** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.260** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.214** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r =.324** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .349** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน
รวมการจัดการการออม	r = .397** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .370** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .241** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .334** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน	r = .411** Sig.= .000* สัมพันธ์กัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 .การจัดการการออมมีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ($r = .411$) พบว่า ด้านการจัดการการออม ได้แก่ ด้านการวางแผนการออม ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านการจัดสรรรายได้ และด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ทั้งหมดทุกด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย($r = .397$) ด้านจิตใจ($r = .370$) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม($r = .241$) และด้านสิ่งแวดล้อม($r = .334$) ที่มีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุ ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร อภิปรายผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อ 1. คุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขต

กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

คุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรพงษ์ เกษื่น (2554) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชนของการเคหะแห่งชาติ โดย ผลการศึกษา พบว่า ผู้อยู่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง อาคารแฟลตเช่ามีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11) สำหรับผลการศึกษาคูณภาพชีวิตรายด้าน พบว่า คุณภาพชีวิตใน 3 ด้าน ได้แก่ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ และคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65, 3.47, 3.14 ตามลำดับ) มีเพียงคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับไม่ดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31)

วัตถุประสงค์ข้อ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการการออมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านการวางแผนการออม ผลการวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการการออมในด้านการจัดการการออม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุทั้งหมดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ แสงศรีจันทร์(2561) ศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา พบว่า รูปแบบการวางแผนการบริหารการเงินส่วนบุคคลนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.6 โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นก่อนและหลังเกษียณ และเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดหนี้สินที่มากเกินไปจึงได้มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของตน

ด้านการกำหนดเป้าหมาย ผลการวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการการออมในด้านการจัดการการออม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุทั้งหมดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แสงเดือน ใจกล้า(2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยการออมของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 พบว่า ข้าราชการครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการออมเงินเพื่อไว้ใช้ในยามจำเป็นหรือเพื่ออนาคตมากที่สุด โดยมี

ปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการออม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีเป้าหมายการออมเพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน และยามเจ็บป่วย โดยความคาดหวังที่ส่งผลการออม คือ สามารถมีเงินใช้ในยามฉุกเฉินและยามเจ็บป่วย

ด้านการจัดสรรรายได้ ผลการวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการการออมในด้านการจัดการการออม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุทั้งหมดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัชรนันท์ คงมั่น (2560) ศึกษาเรื่องความตระหนักของคนวัยทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ พบว่า คนวัยทำงานมีความตระหนักต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มากที่สุด ซึ่งการวางแผนการเงินที่ดีควรวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสมและจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.68 จัดอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณคือ การรับรู้สถานะทางการเงินของตนเองมีผลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ

ด้านการควบคุม ผลการวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการการออมในด้านการจัดการการออม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตเมื่อเกษียณอายุทั้งหมดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชานียะห์ ช่างวัฒนกุล (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมเงินต่อครั้งน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ความถี่ในการออมจะออมเป็นรายเดือน วิธีการออมที่ใช้คือ ออมเมื่อมีเงินเหลือใช้และการออมแบบเงินฝากธนาคารเป็นรูปแบบการออมที่นิยมมากที่สุด ส่วนปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางด้านของจำนวนเงินออมและความถี่ในการออม

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาการจัดการการออมเพื่อคุณภาพชีวิตส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการวางแผนการออมไม่มาก เมื่อเทียบกับการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่มีความต้องการที่ใหญ่มาก แต่องค์ความรู้ในการจัดการบริหารการวางแผนไม่ดี อาจเพราะขาดองค์ความรู้ ข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ประกอบการวางแผน ดังนั้นหน่วยงานภาคเอกชนควรหาช่องทางที่จะช่วยให้ความรู้ สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการออมและการลงทุนแก่บุคคลกร เพื่อให้บุคคลเหล่านี้มีความรู้ที่ดีขึ้น

2. งานวิจัยในครั้งต่อไปควรจะศึกษาตัวแปรอื่นที่อาจส่งผลการวางแผนทางการเงินการออม และเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์มีการเพิ่มในหัวข้อปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลการออม เช่น ภาวะเศรษฐกิจ การเมือง ภัยพิบัติ นโยบายของรัฐบาลด้านการส่งเสริมการออมและการลงทุน ซึ่งอาจเป็นตัวแปรในการออมได้

บรรณานุกรม

- จักรพงษ์ เกษเริญ(2554) คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุอาศัยในชุมชนของการเคหะแห่งชาติในเขต
กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณี โครงการเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง อาคารแฝดเต่า.สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.หน้า 117
- ชานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. หน้า 8
- ประชาชาติธุรกิจ(2560).ความท้าทายจากตัวเลขผู้สูงอายุไทย.สืบค้นจาก
<https://www.prachachat.net/columns/news-8613>.(3 ตุลาคม 2562)
- พัชรนันท์ คงมั่น (2560) ความตระหนักของคนวัยทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ.
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.หน้า 51
- ลัดดาวัลย์ แสงศรีจันทร์(2561) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพจำกัด
(มหาชน) จังหวัดพะเยา.มหาวิทยาลัยพะเยา.หน้า 80
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ.รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ
.สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2562.อ้างอิงจาก <http://www.nso.go.th/sites/2014>
- แสงเดือน ใจกล้า(2559) ปัจจัยการออมของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงราย เขต 4.มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.หน้า70
- Positioning(2562).10 อันดับประเทศในเอเชียที่กำลังก้าวเข้าสู่ สังคมผู้สูงวัย ไทยติดอันดับ 3.”
สืบค้นจาก<https://positioningmag.com/1100779/page/218>(3 กันยายน 2562)